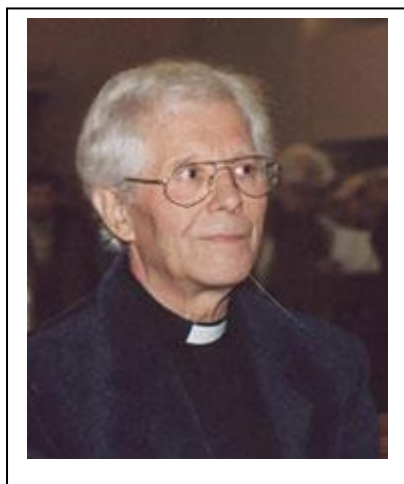

Józef WILK, SDB, prof. dr hab.

Urodził się 23 czerwca 1937 roku w Malawie koło Rzeszowa, w rodzinie Aleksandra i Katarzyny Wilków, miał trójkę rodzeństwa. Po ukończeniu szkoły średniej, w latach 1954/1955 rozpoczął podstawową formację zakonną w nowicjacie salezjańskim w Kopcu koło Częstochowy, gdzie 15 sierpnia 1955 r. złożył pierwsze, czasowe śluby zakonne.

W latach 1955-1958 studiował filozofię, zaś w latach 1961-1965 teologię w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie. W latach 1958-1961 odbył praktykę duszpastersko-pedagogiczną (asystencję). Uwieńczył ją złożeniem ślubów wieczystych 16 lipca 1961 r., święcenia kapłańskie otrzymał z rąk ks. biskupa Juliana Groblickiego 25 czerwca 1965 r. w Krakowie, w kościele św. Stanisława na Dębnikach. Przez rok pracował jako wikariusz w Bychawie, w parafii diecezji lubelskiej.

W 1966 r. rozpoczął studia specjalistyczne z katechetyki, duszpasterstwa rodzin oraz teologii pastoralnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1970 r. obronił egzamin magisterski z katechetyki i został przyjęty do pracy dydaktyczno-naukowej na KUL-u jako asystent-stażysta. Swoją pracę od początku związał z osobą ks. prof. dra hab. Piotra Poręby (1908-1991). W 1976 r. obronił doktorat z teologii pastoralnej na podstawie pracy: *Problemy współczesnego katechumenatu rodzinnego. Studium pastoralne*. W 1988 r. habilitował się na podstawie dorobku naukowego i rozprawy: *Znaczenie pierwszych doświadczeń dla religijnego wychowania młodego dziecka w rodzinie*. W latach 1980-1996 kierował Katedrą Pedagogiki Rodziny w Instytucie Teologii Pastoralnej na Wydziale Teologii (w latach 1992-1995 dodatkowo kierował tym Instytutem). W 1993 r. został profesorem nadzwyczajnym KUL, w 1996 r. objął kierownictwo Katedry Pedagogiki Rodziny w Instytucie Pedagogiki KUL. W latach 1999-2003 był prodziekanem tego Wydziału.

Specjalizował się w pedagogice rodziny, interesowały go zwłaszcza zagadnienia wychowania religijnego w rodzinie. Uczestniczył czynnie w sympozjach, zjazdach naukowych i wykładach dla duchowieństwa (1978, 1980, 1985); brał aktywny udział w międzynarodowych sympozjach w Ludwigshafen (1983) i w Bergisch-Gladbach (1990) oraz w pracach Kapituł Generalnych Salezjanów (Rzym 1984, 1990). Od 1983 r. był członkiem-

współpracownikiem Towarzystwa Naukowego KUL. Od początku swej obecności na KUL-u zaangażował się w pracę duszpasterską przy rektoracie, a następnie przy parafii Księża Salezjanów w Lublinie, gdzie nie tylko mieszkał do końca życia, ale też 30 lat był opiekunem Duszpasterstwa Akademickiego „Quo Vadis”. Zmarł 11 września 2003 r., został pochowany w Lublinie na cmentarzu przy ulicy Unickiej.

Jest autorem książki: *Znaczenie pierwszych doświadczeń dla religijnego wychowania małego dziecka w rodzinie*, Lublin 1987; redaktorem pracy: *Współczesny wychowawca w stylu ks. Bosko*, Kraków 1998 oraz prac drukowanych w „Rocznikach Teologiczno-Kanonicznych”, a także specjalistycznych periodykach pedagogiczno-wychowawczych. Problematykę rodzinną popularyzował również w pozaakademickich środowiskach, wygłaszając liczne odczyty w Polsce i w Niemczech. Podejmował różne ważne inicjatywy na rzecz rodziny (był np. współorganizatorem Lubelskich Dni Rodziny oraz sympozjów na KUL-u poświęconych rodzinie). Był promotorem dziewięciu doktoratów i ponad 300 magisteriów.

Oprac. dr hab. Ryszard Skrzyniarz, prof. KUL

Bibliografia:

AU KUL, sygn. A 1013, Akta osobowe pracowników, Józef Wilk; R. Bieleń, *W służbie rodziny. Księga pamiątkowa na cześć księdza profesora doktora hab. Józefa Wilka SDB, długoletniego kierownika Katedry Pedagogiki Rodziny w KUL*, red. tenże, Lublin 2000, s. 13-19.